WMH
WERELD MISSIE HULP

MERCIE

HET MAGAZINE VAN WMH | #01 | APRIL-MEI-JUNI 2015

BELGIË - BELGIQUE
P.B.
ANTWERPEN X
8/949
P708346

MET KLEDING,
EEN GIFT OF JE TIJD

Zo help je écht !

VRIJWILLIGERS MAKEN HET VERSCHIL ✖ MYANMAR: LANGZAAM HERSTEL ✖ EINDELIJK NAAR SCHOOL IN GHANA

MER_0215_BOOK.indb 1 18/03/15 12:30

Beste lezer,

Als nieuwe directeur heb ik de voorbije twee maanden kennis mogen maken met de dienst, haar medewerkers en al een deel van onze talrijke onmisbare vrijwilligers. Ik ontdekte visie, enthousiasme en *goodwill*, maar ik ben ook niet blind voor de grote uitdagingen die op ons afkomen. De commercialisering van de kledingophaling hertekent ook noodgedwongen onze eigen werking. Er zijn geen evidenties meer en elk van onze rode containers wordt meer dan ooit gekoesterd.
Maar we hebben nog steeds - en misschien meer dan ooit - nood aan u, aan uw kledij, schoenen en bijdragen. Iedereen kiest nog steeds vrij in welke bak zijn of haar gebruikte kledij terechtkomt. En u weet intussen heel goed welk doel u dient door voor ons te kiezen. Meer dan 200 projecten en een veelvoud aan mensen waren u vorig jaar dankbaar voor uw bijdrage. Dat aantal zal, gezien de binnenstromende aanvragen, alleen maar stijgen.
Ondertussen sturen we WMH ook aan de buitenkant wat bij. Het magazine 'Mercie' dat u nu in de hand hebt, is daar momenteel het eerste resultaat van. Hiermee willen we u, onze sympathisanten, telkens opnieuw de hand reiken.
Een dank u wel voor uw inzet en interesse. Dat zit al in de titel vervat, en hopelijk ervaart u het ook zo terwijl u het tijdschrift doorbladert en leest. Veel leesplezier!

Wim Smit

Like us!

Bezoek onze facebookpagina en ontdek nog meer van wat we allemaal ondernemen. facebook.com/wereldmissiehulp

Suzy Bochi

"Niets doen is geen optie"

Lees haar verhaal op p.8

Ghana

Akwaaba Asuadei!

Kwaliteitsonderwijs voor alle kinderen in de regio: Joke maakt er in het dorpje Asuadei in het zuiden van Ghana volop werk van.

p.10

Congo

Stroom voor een bakkerij in Congo

Zodat de opvangtehuizen voor straatkinderen in Kinshasa nu elke dag gegarandeerd voldoende brood kunnen bakken, én het zelfs kunnen verkopen voor wat extra inkomsten!

p.6

Syrië

Suzy en Hamid

"Dwalende kleuters die op blote voeten door de koude modder ploeteren, dat beeld laat ons niet los"

p.8

6.700.000

Zoveel kilo gebruikte kleding zamelt WMH elk jaar over heel Vlaanderen in. En dat al bijna 30 jaar lang!

p.12

Myanmar

Medisch materiaal voor Myanmar

Want daarmee helpen Yve en Luc de ergste nood te lenigen in het Aziatische land dat langzaam werkt aan een heropbouw.

p.4

Agenda

20/04/15
lezing door **Johan Verstraeten,** professor moraaltheologie, over 'Terug naar de bron. Christelijke organisatie en spiritualiteit.

21/09/15
conferentie met als spreker **Kristien Justaert**, doctor in de dogmatische theologie, over 'Postkoloniaal denken en handelen in missiewerk'.

30/11/15
lezing door **Ellen Van Stichel,** doctor in de moraaltheologie, over 'Armoede in een geglobaliseerde wereld'.

www.wereldmissiehulp.be

Hier zijn we

We kunnen uw steun goed gebruiken!

Een milde gift is altijd welkom. Gebruik daarvoor ons rekeningnummer BE08 4036 0540 0113 - BIC KRED BEBB. We danken u oprecht voor uw bijdrage.

colofon

Mercie is een gratis uitgave van WMH **Verantwoordelijke uitgever** Wim Smit, Provinciesteenweg 400, 2530 Boechout, 03/4541415, info@wereldmissiehulp.be **Redactie** Erik Merckx, Jan Schraepen, Ilona De Coster, Willem Storms **Mercie** is een realisatie van www.becontent.be **Coördinatie** Karen Vandenbossche, Lieve Decourt **Art Director** Liesbeth Van Wassenhoven **Vormgeving** Amber Verhaegen **Eindredactie** Hilde Debisschop **Drukkerij** Antilope

MER_0215_BOOK.indb All Pages 18/03/15 12:30

Myanmar

Ziekenhuisbedden, waterpompen en bakstenen

Yve Callebaut en haar echtgenoot Luc Moens uit Waasmunster zijn respectievelijk voorzitter en schatbewaarder van het 'Support Fund Myanmar' (SFM). Zij zijn erin geslaagd om op tien jaar tijd 230 zeecontainers met ziekenhuismateriaal en waterpompen naar het vroegere Birma te verschepen, ondanks afwisselend militaire en burgerregeringen en een jarenlange nefaste Amerikaanse en Westerse boycot. Nu bouwen ze er met de steun van WMH hun 9de school!

Welkom in Myanmar

Myanmar, vroeger Birma, ligt in zuidoost Azië en grenst aan Bangladesh, India, China, Laos en Thailand. Het is officieel een republiek (maar was heel lang een dictatuur) met voornamelijk (89%) boeddhistische inwoners. Yangon is de grootste stad van het land, het was vroeger de hoofdstad (bekend als Rangoon) en wordt in het Westen nog altijd als de hoofdstad beschouwd. De officiële nieuwe hoofdstad is Naypyidaw.

Yve & Luc

"Er is nog veel hulp nodig, maar er komen geen mensen meer om van de honger en er sterven geen mensen meer op straat"

Yve Callebaut en Luc Moens

"Wij worden erg gerespecteerd in Myanmar", zegt Yve trots. "Van de minister van Volksgezondheid kregen we een compliment: 'You are one of us'. In de afgelopen tien jaar hebben wij trouwens op àlle bestuursniveaus in het land blijvende contacten gelegd met de verantwoordelijke politici. Nooit werd ons een strobreed in de weg gelegd!
Op die manier hebben wij een hoop ervaring opgedaan in het bouwen van schooltjes. We hebben er al 8 gebouwd en zijn aan nummer 9 bezig. Op plaatsen waar moessonregens constructies van hout en bamboe heel snel aantasten, wordt nu met bakstenen gebouwd en op stevige funderingen."

Boycot met dramatische gevolgen

Voor zover wij dat kunnen nagaan, zijn er nog altijd geen andere Belgische hulporganisaties actief in Myanmar", aldus het echtpaar. Dat het land jarenlang hermetisch was afgesloten en gebukt ging onder internationale sancties van het Westen en de Verenigde Staten, heeft ervoor gezorgd dat er geen geld en hulpgoederen konden worden ingevoerd. Dat het land ondertussen toegankelijker is geworden, is mede te danken aan het feit dat een generatie jonge militairen in 1988 de oude junta aan de kant heeft gezet. Maar het duurde nog tot 2010 voor er verkiezingen werden georganiseerd, het begin van een geleidelijke overgang naar democratie.

Geen honger meer

Yve: "Er is nog heel veel hulp en steun nodig in de toekomst, maar de mensen hebben sinds het eind van de junta toch veel meer mogelijkheden. Er is een groeiende middenklasse en, in tegenstelling tot sommige buurlanden, komen er geen mensen om van de honger en sterft er niemand meer op straat.
In de jaren van de boycot kreeg het land vooral weinig of geen medische hulp, waardoor helaas vele tienduizenden - vooral kinderen - zijn omgekomen. Nu gaat het beter, en dat wij daar een beetje toe hebben bijgedragen, daar zijn we erg blij om! We willen dat nog heel lang volhouden!"

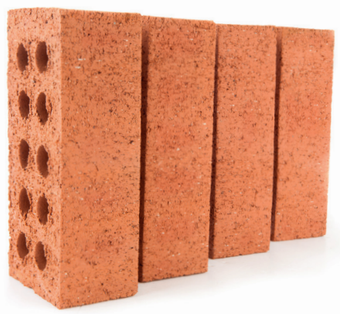

Wil je 'Support Fund Myanmar' steunen, mail naar: S.f.m@telenet.be

Studenten en artsen

Yve Callebaut lobbyde er ook voor dat studenten uit Myanmar konden deelnemen aan het door de EU gesponsorde Erasmus Mundus Lotus programma. Dit is een postuniversitair opleidingsprogramma waardoor studenten uit een aantal Aziatische landen kunnen studeren aan een tiental Europese universiteiten.
En ze zorgde er ook voor dat gespecialiseerde artsen van bij ons naar Myanmar op zending konden (200 missies). Die dokters zorgen er op hun beurt voor dat het Steunfonds Myanmar (SMF) in Vlaanderen aan ziekenhuisbedden en ander medisch materiaal geraakt dat dan naar Myanmar wordt verstuurd."

MER_0215_BOOK.indb 4-5 18/03/15 12:30

Schoolspullen en medicijnen voor straatkinderen

Congo

ORPER is een Congolese organisatie die zich inzet voor de straatkinderen van Kinshasa. Al bijna tien jaar krijgt ze de steun van een aantal Limburgse dames, waaronder Anny Steegmans uit Diepenbeek, én van WMH. Het doel: de straatkinderen een dak boven het hoofd, een volwaardige voeding én een opleiding bieden in een stabiel, gestructureerd leefpatroon.

Anny was erbij toen de jongste vracht in februari van dit jaar werd afgeleverd in Kinshasa.
"En dat liep ongelooflijk vlot", glundert zij. "De dag na mijn aankomst al kreeg ik het bericht dat de pick-up truck was aangekomen en bij de missiepost van Saint Anne van Scheut stond te wachten. We konden hem uit België versturen dank zij WMH, met een zo noodzakelijke inboedel: medicijnen, ziekenhuisbedden, kleren, leesboekjes, lesmateriaal, schoenen, speelgoed... De truck zelf blijft ook in Kinshasa, die gaan we gebruiken om elke dag alle huizen van ORPER te bevoorraden."
De organisatie heeft twee onthaalcentra en vijf opvangcentra, waar de kinderen onderdak vinden. Elk jaar kan de organisatie zo 3000 kinderen op weg helpen naar een beter leven, bij hun eigen familie of in een pleeggezin.

Anny Steegmans uit Diepenbeek trok mee door de straten van Kinshasa en stelde er met eigen ogen vast hoeveel hulp de straatkinderen nodig hebben.

Anny Steegmans

"Op de boerderij wordt het eten gekweekt voor de kinderen, maar de jongens leren hier ook de boerenstiel; zo kunnen ze later voor zichzelf zorgen"

Eitjes van de eigen boerderij

Anny Steegmans: "Die eerste dag mocht ik meerijden naar de ecologische boerderij van de organisatie. Mooi om te zien dat er alweer meer varkens zijn dan vorig jaar! Ook het aantal eieren dat hier per dag geraapt wordt, groeit. Het eten dat hier gekweekt wordt, is in de eerste plaats voor de dagelijkse voeding van de kinderen, maar een deel wordt ook verkocht. Zo kan ORPER weer andere dingen zelf kopen. En enkele grote jongens krijgen hier een opleiding in de boerenstiel, zodat ze later voor zichzelf en hun gezin kunnen zorgen."

Tienermama's op straat

Bij de hulpgoederen zitten elke keer ook een heleboel medicijnen. Die zijn niet uitsluitend voor de opgevangen kinderen.
Anny Steegmans: "ORPER heeft ook een Mobiel Centrum, dat in de straten van Kinshasa rondrijdt om er straatkinderen te helpen. Ik heb mogen meerijden en ben vaak aangegrepen geweest door de verwondingen en ziekten die ik bij kinderen zag. En door piepjonge tienermama's die met hun baby's op straat leven. De verpleger verzorgde wonden en gaf de nodige geneesmiddelen. Echt zieke kinderen namen we mee, die worden verzorgd in één van de dispensaria van de organisatie (en waar de ziekenhuisbedden zo broodnodig voor zijn). Mensen in Vlaanderen, erg bedankt voor de steun en de hulpgoederen. Ze worden goed besteed om kinderen hier een betere toekomst te geven!"

Ook helpen? Neem een kijkje op www.orper.org

1 De truck zelf blijft hier ook, die gaan we gebruiken om elke dag te bevoorraden

2 In de straten worden kinderen aangetroffen met wonden en ziekten. Ze worden ter plaatse verzorgd, de ergste gevallen gaan voor verzorging mee naar een dispensarium.

3 Op de boerderij zijn er alweer een flink aantal biggetjes bijgekomen: dat is goed nieuws voor de keuken en voor de inkomsten.

4 De kippen op de boerderij zorgen voor een heuse toevloed aan eieren; een deel daarvan wordt verkocht, waardoor de organisatie weer andere noodzakelijke spullen kan financieren.

5 Een schrijnend fenomeen: piepjonge tienermama's die met hun baby's op straat leven. ORPER doet wat ze kan om hen te ondersteunen.

Bedankt voor ons dagelijks brood!

De recentste aanwinst van ORPER is een generator, die met de steun van WMH vorig jaar is afgeleverd. Die wordt gebruikt om de stroom te garanderen voor de bakkerij van de organisatie. Daardoor draait deze nu prima en kan ze zorgen voor het dagelijks brood van de kinderen, en voor het inkomen van zo'n 80 lokale mama's die broden verkopen om in het onderhoud van hun gezin te voorzien.

MER_0215_BOOK.indb 6-7 18/03/15 12:30

Suzy en Hamid

De droom van...

Suzy & Hamid

Hamid is geboren en getogen in Aleppo en dus greep het lot van de vluchtelingen uit zijn land in oorlog het koppel uit Brecht extra aan. Hamid trok op zijn 18de naar Firenze in Italië, waar hij masterdiploma's behaalde in politieke wetenschappen en internationaal recht. Tijdens een vakantie leerde hij Suzy kennen, die Germaanse talen studeerde, en na zijn studies verhuisde hij naar België en trouwde het stel. Hij begon een expeditiebedrijf dat zich specialiseerde in scheepsbevoorrading.
Die expertise kwam hen goed van pas toen ze iets wilden doen voor de slachtoffers van de oorlog (onder wie dus ook familieleden van Hamid).
Na drie jaar van hulptransporten in Syrië zelf, dromen ze er nu van voldoende fondsen te kunnen werven om getraumatiseerde Syrische kinderen in Turkse vluchtelingenkampen te helpen bij het verwerken van de tragedies die ze hebben doorgemaakt.

Syrië

Drie jaar geleden raakten ze zwaar aangegrepen door het lot van de mensen in de oorlogschaos van Syrië, en impulsief beslisten ze zelf iets te doen. Intussen hebben Suzy en haar man Hamid uit Brecht met succes hulpgoederen tot in de zwaar getroffen stad Aleppo kunnen brengen, met de steun van Wereld Missie Hulp. Op dit moment zamelen ze geen goederen maar geld in, geraakt door het lot van getraumatiseerde Syrische vluchtelingen in Turkije. Ook tijdens het gesprek schiet hun gemoed geregeld vol...

Reyhanli, stad van vluchtelingen

Reyhanli is een kuststad in Turkije, in het grensgebied met Syrië. Het is traditioneel de drukste grensovergang tussen beide landen. Duizenden mensen uit het door oorlog geteisterde Syrië zijn daar naartoe gevlucht. De stad telt van zichzelf ruim 63.000 inwoners, nu zijn daar tienduizenden vluchtelingen bijgekomen. De Turkse overheid en een aantal hulporganisaties doen wat ze kunnen, maar de grote toevloed van vluchtelingen en zeker van kinderen met oorlogstrauma's bemoeilijkt de hulp en maakt dat er veel extra geld nodig is om de ergste noden te lenigen.

Kinderen met een oorlogstrauma

Hoe voelen jullie je na drie jaar 'SOS Syrische Kinderen?

Hamid: "Ons leven heeft op zijn kop gestaan. Ons sociaal leven is niet meer wat het is geweest, we hebben pillen nodig gehad, er was een schouderoperatie, een depressie. Wij waren op de duur allebei 7 dagen op 7 bezig met het inzamelen en stockeren van goederen voor de kinderen van Aleppo. Maanden aan een stuk. Wat dat betreft hebben we nu nood aan een adempauze. Maar helpen kunnen we niet laten. We werven nu fondsen voor de psychologische opvang van ernstig getraumatiseerde kinderen in Turkse vluchtelingenkampen. Heel erg bedankt voor jullie (WMH) geldelijke steun overigens! Suzy is ook met een internetshop gestart om geld bij elkaar te krijgen waarmee we in Turkije voedselpakketten kunnen aankopen."

Hoe verliep dat eerste hulptransport drie jaar geleden?

Hamid: "Er waren in de grote Antwerpse regio met veel succes kleding, schoenen, speelgoed en voedingswaren ingezameld. Maar het transport zelf is bijna een ramp geworden. De zeecontainer kwam vanuit Antwerpen in de Turkse haven van Mersin aan. Van daaruit zou hij naar de Syrische grens worden gereden en dan worden overgeladen in kleine vrachtwagens, die tot in Aleppo konden komen. Ikzelf was de container achterna gereisd naar Turkije. Daar werd ik twee weken lang van het kastje naar de muur gestuurd: de container mocht de grens niet over, administratief bleek niets in orde te zijn en op de koop toe moest er per dag 100 dollar staangeld betaald worden... Net toen ik het wou opgeven en klaar was om zonder container terug te keren naar België, geraakte die toch de grens over. Het had bloed, zweet en tranen gekost."

Jullie focussen nu op de begeleiding van getraumatiseerde kinderen?

Suzy en Hamid: "In november vorig jaar zijn we naar het Turkse stadje Reyhanli gereisd, aan de Syrische grens. We hebben er aan dokter Tamador Alomar, de drijvende kracht achter het traumacentrum in Reyhanli, ingezameld geld overhandigd en warme mutsen en handschoenen uitgedeeld aan de kinderen in het centrum voor psychosociale begeleiding. Met het geld worden ter plekke medicijnen, voedsel, luiers, melkpoeder en kleding aangekocht. En kinderen die niet naar het centrum kunnen komen, krijgen hulp en begeleiding op de plek waar ze verblijven."

Hoe merk je dat kinderen getraumatiseerd zijn?

Suzy: "Ze zonderen zich vaak af. Ze kijken je niet aan en ze functioneren ook heel moeilijk in groep. Ze zijn schichtig, bang. Hoe vreemd het ook mag klinken, vaak blijkt karaoke erg therapeutisch te zijn. En naast groepstherapieën krijgen kinderen er ook individuele begeleiding."

"Dwalende kleuters die op blote voeten door de koude modder ploeteren, dat beeld laat ons niet los"

Merk je een verschil tussen de situatie van kinderen in de stad Reyhanli en de vluchtelingenkampen?

Suzy: "Het ergste zijn de buitenwijken van de stad. Als je kleuters blootsvoets en nauwelijks gekleed in de modderige straten in de kou ziet rondploeteren... dat zijn schrijnende beelden die ons niet loslaten. Veel vluchtelingen hebben zich in die buitenwijken geïnstalleerd, in verlaten huizen en appartementen, in natte en koude ruimtes en zonder enige begeleiding. In de kampen is de toestand iets beter, want er is materiële steun en voedselvoorziening van de Turkse regering en van privé-organisaties."

Geef je soms de moed niet op als je zoveel leed ziet?

Suzy: "Nee, wij geven onze hulpverlening zeker niét op. Onze vzw zou wel wat extra helpers en fundraisers kunnen gebruiken, zodat de taken wat vlotter verdeeld kunnen worden. Bovendien zouden wij graag zien dat de hele problematiek van de oorlog weer meer in de aandacht en in de media komt. Want nu lijkt het een vergeten oorlog geworden, terwijl er in drie jaar tijd in Syrië helemaal niets is veranderd...".

www.sossyrianchildren.be

Hoe kan jij helpen?

Suzy en Hamid konden hun behoefte om te helpen realiseren onder meer met logistieke en financiële steun van WMH. Wil je ook helpen? Neem dan een kijkje op hun site www.sossyrianchildren.be en ontdek de mogelijkheden om de acties van Suzy en Hamid te steunen.

MER_0215_BOOK.indb 8-9 18/03/15 12:30

Ree, Joke en Kim zetten hun schouders onder het scholenproject

De droom van...

Joke Jaspers (27)

Joke meldde zich vijf jaar geleden als ontwikkelingshelpster bij een schooltje dat toen net opgericht was, in het dorp Asuadei in het zuiden van Ghana. Door bij familie en vrienden geld te ronselen, wist ze voldoende middelen te verzamelen om de klasjes af te werken en de school verder uit te bouwen. Het project Akwaaba Asuadei (letterlijk: welkom in Asuadei) was een feit. Intussen staat het doel – kwaliteitsonderwijs voor alle kinderen in de streek – op de rails, maar de plannen en dromen van Joke reiken steeds verder.

Ghana

Girl power!

De valiezen van Joke Jaspers (27) en Kim Van Genechten (25) moeten nog worden uitgepakt. De twee jonge vrouwen - de ene ontwikkelingshelpster, de andere in dienst bij pretpark Bobbejaanland, dat het project ondersteunt - zijn net terug uit Centraal West-Afrika en de tafel ligt vol kleurige souvenirs die hier verkocht zullen worden. Ree Symoens (23) gaat de volgende keer ook mee. Alle drie delen ze één droom: via goed onderwijs voor kinderen en jonge mensen een dorp in de brousse optillen. Ze doen dat doordacht en planmatig en ze schakelen actief de plaatselijke bevolking in. En hun dromen financieren, doen ze onder meer via een recente leerlingensponsoring in Olen.

In het Zuid-Ghanese dorp Asuadei staat een nieuw schoolgebouw in een regio waar christenen, moslims en animisten (de lokale traditionele religie) samen wonen en werken. De dorpschef is in zijn nopjes, de dorpelingen zijn enthousiast. Directrice Emilie Boateng, een Ghanese journaliste, stelt samen met haar man het project voor. "De bedoeling van het project is de kinderen de kans te geven op degelijk onderwijs. De publieke scholen in Ghana zijn gratis, maar de kwaliteit van het onderwijs is beneden alle peil. Leerlingen hangen maar wat rond, spelen of voetballen, terwijl leerkrachten toekijken vanuit de schaduw van een boom. Hier kiezen we voor kwaliteit. En door een klein beetje schoolgeld te betalen, engageren ook de ouders zich voor dit project."
Joke Jaspers: "De school heeft intussen een soort status gekregen in het dorp en daarbuiten. Mensen komen in de buurt van de school wonen, naast popcornventers en mensen met een fruitkraam. We zijn trots. Het nieuwe schoolgebouw is zo goed als af en met het geld dat we van Wereld Missie Hulp hebben kregen, zouden we tegen mei van dit jaar klaar moeten zijn met de bouw van twee slaapzalen, een voor jongens en een voor meisjes. Veel kinderen komen uit afgelegen broussedorpen, en dagelijks busvervoer voor die kinderen is niet haalbaar, omdat er zoveel pannes zijn..."

Van 30 naar 300 leerlingen

Toen Joke in Asuadei begon, was het kleine schooltje net drie weken open en telde het 30 leerlingen. "Ik begon met een project om enkele klasjes af te werken en een nieuwe blok bij te bouwen. Door reclame te maken in de omliggende dorpen hadden we al snel 300 leerlingen! Ondertussen is er een waterput en wordt er water opgepompt, gezuiverd en opgeslagen in een tank. Voordien moest al het water te voet aangesleurd worden. Het dorp telt ook één verharde weg, en soms is er elektriciteit... We hebben dus nog veel extra plannen!"

www.akwaaba-asuadei.eu

facebook.com/akwaaba.asuadei

Joke Jaspers

"Met het geld dat we van WMH kregen, kunnen we deze lente nog de slaapzalen afwerken. Veel kinderen komen van ver, dus elke dag pendelen naar en van school is niet haalbaar"

foto © Joke Jaspers

Wist je het?

Officieel gaan in Ghana drie vierden van de kinderen naar school. Maar velen van hen haken af omdat ze thuis mee moeten werken om het gezinsinkomen aan te vullen. Velen kunnen ook de kosten (verplicht uniform, schoolmateriaal) niet betalen en maken daardoor hun opleiding niet af, ook al is het onderwijs officieel gratis.

De T-shirts van Bobbejaanland zijn goed terecht gekomen bij de jongeren van de school.

Kim Van Genechten, administratief medewerkster bij Bobbejaanland in Lichtaart

"Merci(e), Bobbejaanland!"

Kim: "Wij ondersteunen ook de Chirumalar school in Palakurichy in India financieel met de hulp van Wereld Missie Hulp en AMIE (steun aan kinderen wereldwijd). Wij hebben ideeën en plannen om te zorgen dat de school in de toekomst zichzelf kan financieren. Zelf zamelen wij in de Kempen geld in via spaghetti-avonden, standjes op evenementen, adoptiegelden... Ik werk bij Bobbejaanland. Zij schonken T-shirts, gevonden kleren en schoenen aan WMH. Op de foto kan je zien hoe blij de kinderen van de ermee zijn!

MER_0215_BOOK.indb 10-11 18/03/15 12:31

Kleding laden in cijfers

WMH heeft **12** **chauffeurs** *in dienst.*

Zij rijden met **8** **vrachtwagens** *en* **5** **bestelwagens** *Vlaanderen rond om gebruikte kleding op te halen.*

66 000

Per jaar gaat het over zo'n **66.000** **ophalingen.**

Deze ophalingen zijn samen goed voor ruim **6,7** **miljoen kilo gebruikte kleding.**

6,7 miljoen kilo

Opgehaald door chauffeurs en **vrijwilligers**

Opgehaald staat netjes

Ludo Geerinckx

vrachtwagenchauffeur

Ludo Geerinckx

Ludo Geerinckx (60) uit Oevel is de vrachtwagenchauffeur met de langste staat van dienst bij Wereld Missie Hulp. Hij begon dertig jaar geleden bij WMH. Aanvankelijk als vrijwilliger bij het sorteren van kleding en als heftruckchauffeur. Zijn beperking (Ludo is doof) was geen bezwaar; al snel trok hij als trucker in dienst van WMH op pad om in heel Vlaanderen hulpgoederen op te halen. Er is vermoedelijk geen parochie waar hij nog nooit is geweest. En hoeveel duizenden tonnen kleding hij in zijn loopbaan al heeft geladen en gelost, is alleen bij benadering te schatten!

Ik heb mijn hele leven voor WMH gewerkt en heel wat veranderingen en aanpassingen meegemaakt. Nadat ik als werkloze jongere twee jaar had gestempeld, heb ik mij gemeld bij WMH in Tongerlo, en ik werd aangeworven. Zo is het begonnen." Nadat hij was geslaagd voor het examen van vrachtwagenchauffeur reed Ludo rond met een bestelwagen. Al snel kwam daar een aanhangwagen bij. Nu rijdt hij in een volwaardige vrachtwagen die is uitgerust met een 'track-and-trace' systeem, of in een vrachtwagen-met-haak om grote containers te plaatsen en op te halen. Eén van de grote vernieuwingen die het werk van Ludo vlotter en aangenamer hebben gemaakt, is de introductie van... de gsm.

> OVERAL IN VLAANDEREN WORD IK WELEENS BEGROET DOOR MENSEN DIE MIJ NOG KENNEN VAN EEN OPHALING, SOMS VELE JAREN GELEDEN..."

Een fietser met een briefje

Ludo: "Vroeger gebeurde het geregeld dat ik op laadplaatsen moest aanbellen, maar mij niet verstaanbaar kon maken via de deurtelefoon. Ik moest dan wachten tot er toevallig iemand passeerde die mij verder kon helpen. Ook als mijn vrachtwagen gewogen moest worden, waren er weleens communicatieproblemen, of moest ik een fietser met een briefje op pad sturen om er iemand bij te halen", aldus Ludo.

Gastvrije Limburgers

In de loop der jaren werd Ludo een graag geziene gast in de parochies, kloosters, abdijen en in de centrale goederendepots van WMH. Meestal is daar hulp van vrijwilligers om enkele tonnen kleding, schoenen en textiel op te laden. "Limburg is toch wel de leukste provincie om in te werken", vertelt hij. "Er zijn daar haast geen files en de mensen zijn super vriendelijk en gastvrij.
Een belangrijk probleem dat ik overal in Vlaanderen al heb ondervonden, is dat je vaak afval vindt in de kledingbakken. Wat mensen daar allemaal durven ingooien! Een plezant aspect van mijn job is dan weer dat ik echt overal kom en kwam. In mijn vrije tijd ga ik vaak in groep wandelen met vrienden, en dan word ik onderweg nog wel eens begroet door mensen die mij herkennen; helaas ken ik ze soms zelf niet meer.... "

Verre droomreizen

Het zware werk van de WMH-chauffeurs, die zelf moeten laden en lossen, vraagt veel energie. Toch zit Ludo ook in zijn vrije tijd niet stil. Al dan niet samen met zijn vrouw – ze zijn allebei lid van een sportclub voor slechthorenden – gaat hij regelmatig op verre ontdekkingsreizen: Australië, China, de Verenigde Staten, Zuid-Amerika, Rusland, Maleisië. Een hobby die nog veel meer ruimte zal krijgen over enkele jaren, als Ludo met pensioen is (wat hij graag op zijn 62ste wil doen). Plannen genoeg, alvast vooruit dromen mag!

Kom ook eens langs in onze winkel!

We nodigen je graag uit om eens een bezoekje te brengen aan onze winkel in Boechout. Je kan er tegen lage prijzen kleren en schoenen kopen, zowel nieuw als tweedehands.
Goed om te weten: de shop wordt gerund door vrijwilligers, elke dag opnieuw (Lees meer op p.15). De opbrengst van de verkoop gaat integraal naar projecten die Wereld Missie Hulp steunt.

WMH shop
Provinciesteenweg 400,
2530 Boechout
Open: maandag en dinsdag 10-12.30 u,
woensdag, donderdag en
vrijdag 10-12.30 u en 13 tot 15.45 u

MER_0215_BOOK.indb All Pages 18/03/15 12:31

De kracht van WMH

De echte kracht van hulporganisaties zoals WMH? Dat zijn de vele medewerkers en vrijwilligers die zich inzetten om mensen ver weg betere kansen op een goed leven te bieden. Mensen met het hart op de juiste plaats vertellen.

Ook vrijwilliger worden?

Stuur ons een mailtje: info@wereldmissiehulp.be of contacteer ons op 03/454 14 15 voor meer info of een afspraak

Gerard Dobbelaere & Georgette Van Enoo

Zij zijn twee tachtigers die al sinds 1998 de kledingbakken van WMH leegmaken in Wingene (West-Vlaanderen). In hun voortuin staat een 20 voet-container (mobiel depot) die onlangs voor de derde keer dit jaar werd gewisseld wegens alweer vol!

Gerard: "Ik heb in de afgelopen jaren steeds de tijd gevonden om mij voor WMH in te zetten, samen met Georgette, nadat ik dat 17 jaar geleden had beloofd aan pastoor Guido Samoy van de Sint-Amandusparochie. Toen ik jong was, trok ik nog mee naar Wallonië om er bieten te gaan oogsten. Dat combineerde ik met mijn job: ik heb 33 jaar in een meubelfabriek in Waardamme (deelgemeente van Oostkamp) gewerkt. Binnenkort komen de WMH-vrijwilligers uit West- en Oost-Vlaanderen samen in Brugge. Ik kijk er al naar uit!"

"We heb 17 jaar geleden aan de pastoor beloofd dat we zouden helpen. En dat doen we nog altijd"

"Na een rondleiding en een gesprek met die bezielde medewerkers wist ik het zeker: hier wil ik bij horen!"

Lily Roels

Lily uit Mortsel is banjospeelster en lid van de groep 'De Lustige Vagebonden'. Vier jaar geleden trad ze met hen op bij WMH. Een rondleiding na het optreden en enkele gesprekken met medewerkers deden haar snel beslissen: dààr wil ik bij horen!

"Al toen ik terug naar huis fietste na dat optreden, wist ik het zeker. De bezieling van de WMH-mensen had veel indruk op mij gemaakt. Samen met vijf andere vrouwen ben ik nu verantwoordelijk voor de tweedehands-kledingwinkel van WMH aan de Provinciesteenweg in Boechout. Wij verkopen maximaal 5 kledingstukken per klant, tegen zeer lage prijzen. Door het aantal stuks te beperken, houden wij mensen met commerciële bijbedoelingen op een afstand. En onze winkel is een groot succes!"

Chris Erauw

Vrijwilligerswerk zit haar in het bloed, want Chris uit Boechout is in haar gemeente al jarenlang actief als vrijwilliger. Bij WMH is ze een nieuwkomer; ze wil zich als ombudsvrouw graag nuttig maken voor de organisatie.

"Lang geleden was ik als catechist met een groepje vormelingen op bezoek bij WMH, ik ken de organisatie dus al langer. Onlangs sprak directeur Wim Smit me aan over de functie van ombudsvrouw. Ik ken hem als oud-collega bij de Militaire School in Brussel, waar ik ook al als ombudsvrouw werkte en Afrikaanse studenten uit 10 landen begeleidde. Ik ga bij WMH die functie delen met Inge Van Rijmenants van de boekhouding. En daarnaast is het mijn bedoeling bezoekers aan WMH te ontvangen en te begeleiden."

"Ik heb altijd heel graag als ombudsvrouw gewerkt, en dat ga ik nu voor WMH doen"

"In alles wat ik al voor WMH deed, heb ik het sterke gevoel dat ik iets goeds doe voor een ander, en dat is voor mij het belangrijkste"

Willem Storms

Na een carrière in de sociale sector zet Willem zich nu al een hele tijd in voor WMH. Aanvankelijk was zijn taak verouderde of beschadigde rode kledingbakken op te lappen en te zorgen dat ze weer konden worden geplaatst. Toen dat werk min of meer klaar was, mocht Willem op pad om diezelfde bakken op tijd en stond te gaan leegmaken.

"Werken in een groot bedrijf dat enkel focust op winst is niets voor mij, dat is het nooit geweest. Ik was dan ook heel dankbaar dat ik bij Wereld Missie Hulp een kans kreeg om me in te zetten voor anderen. Intussen werk ik hier als ondersteuning van het promotieteam. In elk van de functies die ik hier al uitoefende, heb ik sterk het gevoel dat ik iets goeds doe voor een ander en dat is voor mij het meeste waard. Elke dag grijp ik dan ook de mooie kans om via WMH het verschil te maken"

MER_0215_BOOK.indb All Pages 18/03/15 12:31

Met je oude kleren maak je nieuwe maten!

Breng kleding die je niet meer nodig hebt naar WMH of stop ze in één van onze rode bakken. Kijk op onze site en vind een kledingbak bij jou in de buurt.

MERCIE!

WMH
WERELD MISSIE HULP

www.wereldmissiehulp.be